

Scripturam, & qui ceteroquin sciunt, vernacula id genus versiones cum Ecclesia universalis approbatione munera non sunt, non esse fundamenta fide digna, & dici non posse; Eccleiam negare populo pabulum, & Scripture alimoniam? Quae Cardinalis Perroni sententia est. *Auctor recens.*

Sententia Card. Bellarmino. In eodem argumento.

Bellarmino non loquitur obscurius. Hæretici inter, atque Catholicos est controversia, ait, utrum necesse sit, vel saltem utrum expediat permittere communem usum Bibliorum in lingua vernacula, qui paucum uult regio. Hæretici omnes hujus ari contenti, Scripturam omnibus promiscue tradendis est, immo etiam ferme vernacula; sed Catholica J. C. Ecclesia non interdicit quidem omnes in lingua vernacula versiones; sed interdicit omnibus indiscriminatio[n]em eorum. Bellarmino explicite ait, Ecclesiam Catholicae J. C. hoc vetare; non autem privatos nonnullos. Controversia hac generatim inter Catholicos agitur, & hæreticos, ait ille, non autem inter partem Catholicorum, Hæreticosque. Et equidem puto tunc ne unum quidem Doctorem fuisse, qui auctus fuerit afferere, quod homini[us] de nonnulli tenet. *Sectari.* *Idem.*

Evidentia argumento.

Sententia Summi Pontificis de prohibitione Scripturae Sanc[t]e.

Idem Cardinalis Bellarmino probat, Sanctorum librorum lectionem Ecclesiastica auctoritate non omnibus vulgo esse permittendam. Ecclesia autem nihil agit, nisi secundum Dei ipsius intentionem, & confitentem, ac uniformem proximam Episcoporum; quod ille probat primum confitendum Ecclesia Iudaicæ ad Eisdam ad Jesum Christum, quo tempore contendit Iudæorum Eccleiam non habentem in vernacula lingua Scripturam Sanc[t]am; & in usum Apostolicae Ecclesie; qui Apostoli non scriperunt in vernacula linguis omnium nationum, quibus Evangelium nuntiabant. Denique in usum universalis Ecclesie, que nonnisi Graeca, latineque lingua uita pro Scriptura textu, quæ lingue secundum illius hypothesis nonnisi in paucissim regionibus erant vernacula. *Idem.*

Prohibitus librorum Scripturae Sanc[t]e aliquibus facta probatur testimonio Gregorii VII. qui vivebat Secundo undecimo; Concilii Turenensis habiti sub initium decimi terci; Innocenti III. qui vivebat inueniente duodecimo; Papa II. IV., qui in diebus edi justitum librorum prohibitorum, inter quos recentiuit Biblia vernacula idiomatica confracta; Clementis VII., qui rursus edi voluit; & P. V. Edictum confirmavit; plurimorum Conciliorum habitiorum in Gallia, & Italica Sacculo præterito; celeberrima censura Sorbonica anni 1527. contra Erasmum, qui dicens auctus fuerat, mulieres, fabros, & homines e vulgi face, legere debere Scripturas. *Idem.*

Facultas, quam Protestantes uniculque permittere debent interpretandi ad libitum verbum Dei, & sequendi veritatem, quam quisque propriis perquisitionibus inventi in inevitabil modo ad universalem ducunt; tolerantiam, non solum Secularum omnium, que se Christianos vocant, verum etiam Iudæorum, Mahometanorum, Ethnicorum, iporum etiam Atheorum; quilibet enim potest, quem ipse facere. Sed scriptura Sanc[t]a verum est. Sed universalis Sectariorum omnia tollerant, ad Christianismi annihilationem recta, & necessario deducunt assertæ reformationis principia. Hinc Protestantes non merentur audiri, & inutile est cum illis dogmata ex examen revocare, & ad perniciem hanc tolerantiam non aliud supererit collatum, quam confugere, & semetipsum subiungere falutari auctoritatem Ecclesie Catholicæ. *Auctor recens.*

Cum universalis tolerantia consequatur necessario fundamente reformationis principium, & jus examinis, quod illa singulis promittit: in Religione nulla ruta via est, praeter viam auctoritatis. Sed cum terris nulla sit auctoritas par auctoritati Ecclesie Catholicæ, & hac uni solidis initiatu[m] fundamentis, in ejus brachia confugendum est, ut ibi inventiam veritatem, dogmatum securitatem, & conscientia tranquillitatem. Nam quavis funditus rei veritate perspecta non alia, ubi de Religione sermo est, ruta via sit, nisi auctoritatis, & semper ad illam necessario fit redendum; tamen haec via proflus injuncta est ex parte Ministrorum Protestantium, non aliam fidem sua regulam habentium, neque aliam proponentem deceptis a se populis, nisi pecuniarie examen dogmatum institutum super Dei verbo nella ratione habita Ecclesiastica auctoritas, ita ut ex parte Protestantium omnino injunctum sit velle mundum universem subiungere decisionibus suis, & affermarum Synodus suorum, præferimus vero postquam illi abnuerunt fides subiungere Ecclesie Catholicæ Pastoris, atque Concilii. *Idem.*

Protestantes *adversantur.* *Scripturae aduersantur.*

Protestantes nobis perfluentes volunt, se ad littera aperte sequi Scripturam, cum interim teneant opiniones propriæ interpretationis. Ad probandum illos agnoscere alium aliquem judicem, & aliam auctoritatem aliquam præterfiam, nobis ostendunt oportet; non quidem simpliciter, sed judicem proprie dictum, qui per illorum aures loquatur spiritibus eorum. Sancta Scriptura sensus meis percellit, verum est, sed illud, quod sensus mei tekanatur, hoc est, illam hac illa continere verba; non dicunt vero utrum hac verba hunc, vel illum habeant sensum; quod ad eorum jurisdictionem non pertinet. Hoc tamen scendum est, ut sciamus dilinente, quoniam sit veritas, & Christiana Doctrina. *Idem.*

Scripturae aduersantur. *Scripturae aduersantur.*

Duo sunt, quæ alibi ubicumque separata, in Sancta vetera Scriptura conjuncta inveniuntur. Simplicitas videlicet, atque majestas. Una illa duos adeo diversos characteres conciliare potest, sed diversi huiusmodi characteres, simplicitas haec, atque majestas servantur folium in autographis; non autem in versionibus. Inveniuntur folium in materia Scriptura lingua, vel ad summum in versionibus ita fidelius (Sacra hujus elegancia ægre id fere) in versionibus inquam ita fidelius, ac litteralibus, ac Hebreum textum ita redolentibus, ut Hebreus potius, quam latine, vel gallico loqui videantur. *Auctor recens.*

Scripturae aduersantur. *Scripturae aduersantur.*

Scripturam Sanctam quædam veluti historiam legere, non est illam, ut Dei verbum docet, recipere. Itaque Deus non est illam, qui locutus est, & scripsit per Moysem, & alios Prophetas, non proponit mercede, & præmia doctis, atque intelligentibus, sed iustis, atque fidelibus. Non aut ille in Leviticus ita studierit mandatis meis, & cognoverit præcepta mea: sed ait si ambulaveritis in mandatis meis, & præcepta mea servaveritis. *Idem.*

Scripturae aduersantur. *Scripturae aduersantur.*

Nullus dubius quoniam profanatio Mysteriorum, & textus Scripturae Sanc[t]e, mereatur fidelium indignationem. Hoc impietatis genus eo periculosis est, quo disfamilias, & ad cognoscendum difficultus. Quamvis enim vulgo testetur quispiam se flocci facere, quod promiscue in omnes uis adhibetur, & tacite in Religionis ea negentur, quæ non conluntur, tamen hac licentia non ita nefaria est, ac Atheismus, quamvis non longe distet; quandoquidem facile in animos impiorum obrepit. *Idem.*

Scripturae aduersantur. *Scripturae aduersantur.*

Clemens Alexandrinus Stromatum libro secundo, ait Deum nostrum de divinis Mysteriis non ita pingui, ut ajunt, miru[n]a locutum fuisse, ut illa omnes nullo negotio valentur fuisse, quomodo placuit Spiritui. *Idem.*

DE TRADITIONE, QUAM SCRIPTURÆ

S U B N E C T I T E C C L E S I A .

E T D E I L L I U S A U G T O R I T A T E

M O N I T U M .

Scripturae aduersantur. *Scripturae aduersantur.*

Argumentum hoc nomis Superioris continuatio est, & quamevis mera videatur quæstio controværsia, pertinet tamen ad Concionatores, qui contra Protestantes, atque Schismatics tuentur ius Ecclesie utendi Traditionis primorum Seclorum ad probandum fidem, mores, & confitendines, quæ religiose obseruat, & colit. Superiori autem presentem nos adire *Traditum cognoscere* *scripturarum pertinacem detrectantium alteri cupiam auctoritati præterquam Scriptura se subiungere, & incessanter clamantum, ut in ecclesiis Babilis aliquis fobi ostendatur vestigia eorum, que tamquam articulatum fidei credimus, vel tanquam constanter veritas Traditionum auctoritate suffulti.*

Scripturae aduersantur. *Scripturae aduersantur.*

Illi autem fusi ostendemus, præter confiliorum formam insuffitiam, contradictiones, quas fateri tenentur, impossibilitatem sustinendi novum Religionis systema; & denique Traditionem solam probare posse eorum novitatem, si illam pro se possent afferre. Max sermonem babemus in illis argumentis, que Ecclesie rationem hic in re tenuit: sed in antecessam satis effe puto dicere, Novatores hos deteriores esse ipsi Synagoge Pharisæi, qui non nisi omnes simul abolere Traditiones, inutilis illis officiantur corrupentes illas, ut commodes suis conciliarent. Judicium esto penes veros omnes Christianos, utrum exprobario, qua Salvator fallax damnabat interpretationes, quas allineabant traditionibus Legis antique, aquinas quadrarent illis, qui negant Ecclesie Traditiones magis authenticas, de quibus nulla esse potest controværsia; ut novas insuffiant posteris suis relinqantur. Neque enim circa Traditionem probare possunt, Sanctos libros, quorum magnam partem abscondunt, esse Sacram Scripturam, quam affinare volant tamquam unicum fidei sua regulam.

D E T R A D I T I O N E ,

Scripturae aduersantur. *Scripturae aduersantur.*

Quare Scriptura Ecclesia Submetit. Et De illius Autoritate.

Scripturae aduersantur. *Scripturae aduersantur.*

Ecclesia Nuperi nova supponunt pernicioſa principia, quæ illis oculis obstruunt vanitati, & quæ redditum eorum in Ecclesie simum reddunt difficulterem: videlicet, cum de Religione sermo est, Scripturam Sanctam (nempe secundum eum, quem coram singuli Scriptura tribunt) decidere quoniam sit unicum fidei nostra fundamentum; Traditiones inutiles esse, & contemendas, ipsi Dei Verbo contrarias: nullum in terris esse Tribunal, quod indubiam de dogmate sententiam ferre possit; Papam, Ecclesiam, Constitutate posse. Traditio decidiunt vim habet contra illos omnes, qui a majorum suorum fidei discordant. Loquuntur præfertim de Traditione sensibili, & practica, quæ traducens a Patribus in filios acceptam doctrinam perennavit pretiosam hanc hereditatem ab initio fine aliqua interpolatione usque in hanc diem. Quid ante Lutherum, & Calvinum credebatur in Ecclesia? Si cogitare, ut illi cogitant, nihil illis suffit reformandum. Si novam tradiderunt doctrinam, huc sane non est doctrina Iesu Christi, neque Apologetorum, & Successorum illius. Mirum ne igitur est, si Protestantes tanta cum pertinacia, & contemptu

Scripturae aduersantur. *Scripturae aduersantur.*

Ecclesia in decisionibus suis infallibilis omnes facile de Religione disputationes dirimunt, si ubique debitat fibi obediens, & dientiam nancisceretur. Qui sibi in suis erroribus complacent, supremum nolunt judicem, cujus auctoritas illas ad reverentiam, & obsequium redigens, auferret ipsi impliā hanc libertatem, quam sibi vindicant regendi fidem fiam juxta libidinem, nepræjudicia, & fallaces ipsorum ideas. Ut hanc tauri licentiam Lutheranus Protelor qualibet ex parte Catho-

Hanc Ecclesiam; formam ejus, & constitutionem, infallibilitatem, dogmata, perpetuitatem, Caput, Pastores, eorumque successionem; Pastorum eorumdem institutionem, & ordinationem, &c. Re adhuc integra pati nequit, ut de Religione disputationes initium ducant ab Ecclesia. Hanc enim serio, & bona fide ad examen vocantes, refiserent nequeunt quominus quamprimum Catholici evadant. *Ephemerides admodum*.

Quis sit Traditionis auctoritas? Magna profecto est Traditionis auctoritas; auctoritas enim divini Verbi ubique per se debet, sive ad nos per Scripturæ, sive per Traditionis rituum effluxerit. Utrobius Dei verbum est. Hoc Patram omnium testimonio probatur. Ecce autem quo pacto verbum istud non scriptum ad nos usque manaverit. Apostoli per J. C. edicti docuerunt Episcopos & Ordinatibus; Episcopi Successores ius eruditur, a quibus alii eruditū, & ordinati sunt; & has rationes quadam veluti depositum in Ecclesia conservatum est. Quamvis hoc verbum per totora pertinaciter, temporum tamen successionē vitari non posse. 1. Quia Ecclesia ducunt habet Spiritum sanctum, a quo nunquam derelinquerunt, & qui nunquam illam in errore incidere patuerit. 2. Quia Ecclesia certam habet regulam, & quae nulli sequitur in legeremdis ritis Traditionibus a falsis. Hanc autem in Sancto Augustino, & Vincentio Lirinensi invenimus, quæ est: Ecclesia non recipit in numero Traditionum Apostolicarum nisi quod geratim doceat, veleretur ab universa Ecclesia, qui intus innotescat. Regula hæc certa est, & infallibilis; neque enim fieri potest, ut omnes Christiani super universam terram faciem efficiantur, & qui nullum inter se commune vinculum habent, & qui plerunque diversi habeant mores, & variis conuentudines, fide una excepta simul valeant conciliari, & exercere unum, & idem in Religione, nisi dominicanam hanc accepissent, vel confutuندinem a Magistro, qui quocumque miserit Discipulos suos cum iisdem præceptis, atque instituit. Ex *Theologis*.

Rationes propter dies tenuerit? Pieri nequit, ut doctrina, vel praxis aliqua opposita sis, quæ a J. C. accepimus per Apostolos sensim, & sine sensu in Ecclesiam obrepertit, & mox ubique recepta fuerit, quin aliquis nonnulli multo post immutatum fuisse cognovit. En quatuor rationes, quæ id meridianæ luce clarius ostenduntur. 1. J. C. Ecclesia pollicitus est, se non permisurum, ut Ecclesia in errore labetur. 2. Recte sensu repugnat, immutari ubique usus, & doctrinam generatione receptam; quin aliquis sentiat, & conqueratur eo tempore, quo mutationes hujusmodi magis exortare debent attentionem, atque contradictionem. 3. Nulla momenti aliquis novitas in Ecclesia oborta est, qua explorata non fuerit; & illius auctores palam non furentur redarguti, & damnati. 4. Mutationes hæc non potest, non simili mutetur quidquid scriptum est in libris, qui post Apostolorum tempus excusi sunt: hi enim meminissent earum rerum omnium, quæ credit, & exercerent. Sed hoc mutationis contraria est recte sensu, & effe. Non modica pars coram qui hoc scilicet vivunt, vixit cum parte maxima hominum, qui scilicet superiori vivebunt, & corum qui sequenti scilicet vivent; ideoque nihil facilius est, quam homines scilicet unius transmittere ad homines facilius inequentur id, quod accepterunt, & didicierunt ab hominibus scilicet precedentibus: quæ successiva communictio riti uniformi in omnibus Orbis Christiani partibus præfacta, id est quod nova Traditione vocatur. Nihil ultra requiriatur ad ostendandam rivi huius fecientem. Si enim scilicet post Iesum Christum docuerant, tamquam Christianam Doctrinam, & si proper regulam a nobis superimera tradidam ad homines tertii transmittere non potuerint, nisi quod a Pastoribus scilicet primi didicerant, liquet, Doctrinam Iesu Christi puram, integrangam ad scilicet tercium pervenire. Quis si vera fuit, nonne pari facilitate, eadem integrate, eodemque medio de tertio ad quartum, inde ad quintum, & sic de ceteris sicut ad remotissimos, camdem ab cauſam transire potuerunt. *Idem*.

Probat contra hæreticos? Arduum non est probare hæretici ea, quæ credimus de Eucharistia, de Missa Sacrificio, de Sanctorum invocatione, de oratione pro Defunctis, & aliis hujusmodi controversiis, antiquam esse Ecclesia doctrinam, & fidem eorum, quæ non tradidit a Traditione profetam.

*Ecclesia in diem dominicum, de quibus nihil ait Scriptura, fidem haberi a Traditione, & veteri Ecclesia confutuندine, & ab illis explodi Anabaptistas propter doctrinæ ipsorum novitatem. Hoc illud est magnum principium, quo Patres antiqui quidem non contra hæreticos temporum iuxtam. *Idem*.*

Sed si solum fulsum temporum ordinem, Tertullianus ait, intelligimus eam, quæ nobis primum tradita fuerunt, profecta esse a Domino, ideoque else vera: sed & contra, quæ deinceps recentia subiuncta fuerunt, aliunde proficiunt, & else falsa; & libro 4. contra Marcionem: Quis poterit, ait ille, nostras literes compondere, nisi orto, & decisio temporum, quæ probat doctrinam antiquitatem, & vitiosum declarat, quod ex antiqua hæc non fuerit? Atque eidem principio innobiscatur sanctus Hieronymus, qui sub extum scilicet quarti florebat: dicit enim cuidam adverdito suo novam hæretum in Ecclesia invenire cupient: Cur moliris docere non post quadrigenitos annos, quod ante iugabatur? Papa Calestinus cohortatus Galileanam Ecclesiam ad coercendos homines quodam, qui recentia dogmata invenire conabantur, his verbis, quibus grave quidem robur inest, concludit: Id genus homines puniantur, neque permitterit illis licentia efficiendi quidquid illis placuerit; non vestis ceſſet vestitum insultare. Sextus III. eodem spiritu percussus ac deceperit suus, & vestigis ejusdem infilans eadem uitiorum

Scriptura, &c. in diem nativitatis eius, & in novam traditionem, & aliaque prædictam, & aliisque posteriores, & aliis quæ postea inveniuntur, & auctoritate primis.

Corporis J. C. realiter existentes sub speciebus panis, & vini. Orationes Ecclesiæ totidem sunt argumenta necessitatibus gratia, &c. *Autor recens.*

*Traditio in Religione ita necessaria est, ut illam tollere idem sit ac fundamentum Catholicæ Ecclesiæ subire. Cum autem asserti Reformati videant in Ecclesia Veteri Tempore in honorem Martyrum super eorumdem tumulis adificata, pompa, follemmatem, Ecclesiasticum concentum in mortuorum tumulatione, sacrificia Deo pro illis oblatu, quemadmodum fecit pluribus in occasiōibus, jubens, distincte a nobis credi, quæ nondum liquebat esse de fide. Sed is que antiquis credita fuerunt in materia dogmatis, praepice vero quatuor vel quinque prioribus Seculis, quibus ipsi etiam Protestantes fatentur, nullam non doctrinae confirmatione fuisse, hæc ita debemus, ut non doctores nihil praefecerint, nihilque statuant, quod illis adverteret. *Idem*.*

Si in Doctrina Christiana non intermissa inventitur successio, hoc probat Catholicorum doctrinam esse omnino eam

denum ac illam, quam ab ipso Iesu Christi ore accepit

Apostoli: de hoc dubitandum non est; & nihil facilius est,

quam ostendere, non interpolata successionem hanc, &

qua Romanæ gloriatur Ecclesia in Doctrina sua peculiariter

*inventur, & hac potissimum de causa Ecclesiæ, & doctrinam hanc Apostolicas nuncupari; quod ita probatur. Doctrina ex Iesu Christi ore egredia tamquam ex fonte, quæ ab ipso Iesu Christi ad nos usque pervenit, transit per rivum, qui deficerit nequit. Hac inquam Doctrina ad nos usque deflexit per non intermissam successionem, & esse debet eadem ac illa, quam a Iesu Christo Apostoli receperunt. Sed doctrina, quæ hodie in Ecclesia Catholicâ doceatur a Iesu Christi ad nos transit per rivum indefectibilem, videlicet per universam Traditionem; igitur, pervenit ad nos per non intermissam successionem, & eadem esse debet ac illa, quam a Iesu Christo Apostoli receptorunt. *Autor recens.**

Probatur universalem Traditionis rivum esse indefectibilem, non indigo nisi quibusdam animadversoribus, quæ facilis mihi vos spero conclusivus. Prima est, Iesum Christum Apostolis suis doctrinam suam creditisse successorum

*de generatione in generationem transimittebam, ac in omnes terras disseminandam. Ite, ait ille, docece omnes gentes; prædicare has veritates super tecta. Altera est, Apolitols revera fæs in terris omnes ita effuside, ut intrasacra illi unus spatiū doctrina hæc quoconque fere fæs effuderit apud remotissimas gentes, idque cum perfectissima conformitate. Tertia est, regulam hanc sanctissimam observatam fuisse ab iisdem Apostolis, ut nihil tamquam de fide admittent, & nihil tamquam Iesu Christi doctrinam transmittent, quod immediate non acceptent a prædecessoribus suis, vel a Iesu Christo. Ita postquam Sanctus Augustinus probavit originem peccatum per Patres, qui ipsum præcesserant; addit: illos non docuerunt, nisi quod contradicunt; nihil transmiserunt ad filios, nisi quod a Patribus accepterant. Quod dixerunt, docuerunt; quod a parentibus accepterunt. *Idem*. Quarto est, quænum scilicet sint alia ab aliis admodum diversa, homines, qui in his facilius vivunt, non admodum separatos esse. Non modica pars coram qui hoc scilicet vivunt, vixit cum parte maxima hominum, qui scilicet superiori vivebunt, & corum qui sequenti scilicet vivent; ideoque nihil facilius est, quam homines scilicet unius transmittere ad hominibus facilius inequentur id, quod accepterunt, & didicierunt ab hominibus scilicet precedentibus: quæ successiva communictio riti uniformi in omnibus Orbis Christiani partibus præfacta, id est quod nova Traditione vocatur. Nihil ultra requiriatur ad ostendandam rivi huius fecientem. Si enim scilicet post Iesum Christum docuerant, tamquam Christianam Doctrinam, & si proper regulam a nobis superimera tradidam ad homines tertii transmittere non potuerint, nisi quod a Pastoribus scilicet primi didicerant, liquet, Doctrinam Iesu Christi puram, integrangam ad scilicet tertium pervenire. Quis si vera fuit, nonne pari facilitate, eadem integrate, eodemque medio de tertio ad quartum, inde ad quintum, & sic de ceteris sicut ad remotissimos, camdem ab cauſam transire potuerunt. *Idem*.*

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Traditio universali, & non auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

Doctrina Christiana per Traditionem efficiens, & non auctoritate maiorum, sed auctoritate nostra potest.

psalm cognoscendi, utrum Ecclesie omnes in una eademque praxi, eodemque dogmate consentiant: Quorum una est cogere simul omnes Mundi Episcopos, qui sunt divini Verbi sequentes, ut eorum singuli Ecclesia sua Traditionem testentur, quod sit in Concilii generalibus. Verum cum magnus catus isti non ita facile habeantur; non deest alia brevior, & vulgarior via, ut constet Ecclesia Traditio. Papa decidit, & Ecclesia particularis decisioni subscrivat. Nonnunquam Episcopi sententiam proferunt de illis, de quibus agitur, vel eorum, vel in Concilii Provincialibus, aut Nationalibus. Decisiones eorum Romanam deferuntur, & in alias remotores Ecclesias. Haec Papa confirmantur: eas recipit quilibet Ecclesia, & in illis inventi doctrinam, quam semper professa est. Hic confessus omnium Mundi Ecclesiarum in re a particulari Concilii decisa, certa est Traditionis probatio, & re ipsa eundem partit effectum, quem Generale Concilium. Ex quodam Theologo.

Sancti Patres habendi sunt tamquam Testes Traditionis Ecclesiæ, singuli seculo suo. Si eorum sententia singularis est, auctoritas illorum non admodum habetur in pretio, in quo habenda est, si omnes confenserint. Ecclesia plerumque nihil decidit in articulis, ubi divisæ sunt Partium sententiae; cum enim tunc Traditio aequa certa sit, neque uniformis, non habetur tamquam traditio divina, vel Apostolica. Hoc locum præbat varietas opinionum inter Theologos Catholicos pluribus in argumentis, quæ ad sententia fidem non pertinent. Tunc integrum est cuilibet eam amplecti, sententiam, quæ veritatis magis confona videtur: Sed duo sunt præcavanda; alterum quidem bona fide Ecclesiæ parentum esse auctoritatem, si quid constituerit contra quam sentiebamus; alterum vero pacem semper esse fervandum, & foventam caritatem cum iis, qui in nobis alter sentiunt. Nihil enim Christiano esse debet antiquus Caritate. Unitate quidem in rebus necessariis, liberata in ambiguis, caritate in utrue. Idem.

De auctoritate Traditionis in aliis. Quidquid a nobis credi vult Deus, non est scriptum in Canoniciis libris: plura enim credere tenemur, que in illis scriptis non sunt; & scire non possumus verum sensum eorum, quæ scripta sunt, nisi per Traditionem. Traditionis innotescit ex Scriptura Sancta, ex omnibus Ecclesiæ Patribus, ex illis eorum qui auctoritatem ejus rei- ciant. 1. Ex Scriptura Sancta; Sanctus Paulus Thessalonicensis hortatur, ut tueantur Traditiones, quæ didicuntur, seu verbis, seu litteris. Idem pluribus aliis in locis remittit fidèles ad Traditionem, & significat, se non explicare omnia scriptis. 2. Ex omnibus Ecclesiæ Patribus. Sanctus Ignatius Sancti Petri discipulus, Sanctus Irenæus, qui secundo vivebat seculo, Clemens Alexandrinus, Tertullianus, Eusebius, Sanctus Basilios, Sanctus Gregorius Nyssenus, Sanctus Epiphanius, Sanctus Hieronymus, Sanctus Augustinus, Vincentius Lirinensis, quin locorum, & alii quinque priorum Secularium, & ita, qui deinceps floruerunt, omnes hac de re uno ore loquuntur; & ne unus quidem est, qui Traditionis necessitatem non fatur. Ex auct. etiam, qui Traditionis rei- ciantur. Protestantes ipsis credunt, & multa exercunt, quæ non nisi per Traditionem scimus. Credunt baptismum infantium per infusionem, & ab ipsis etiam hereticis collatum, & bonum, & validum esse; nos quoque id tenemus: Sed non illi, neque nos fidem hanc probare possumus nisi per Traditionem. Loco Sabbathi dicit Dominicum colunt: plures festos dies celebrant, & horum diuersi numeri in Ecclesia Anglicana auctor est. Non nisi per Traditionem scimus hos usus fervendos esse, Sanctus inquit Augustinus. Ex Theologo.

Protestantes non obser- van, coniuncta quæ ex Traditione pro- fessa sunt.

Plura quoque sunt, quæ Protestantes minime obseruant, quamvis in Sacris Bibliis prescripta; eaque non nisi per Traditionem, & Ecclesia totius confutendum scimus, non necesse esse, ut illa obserbemus. Non servant pedum ablutionem, quamvis Iesus Christus illam concepit verbis praescribat, ita ut si quis Salvatoris herba ad literam explicare vellet, per hanc caromenam novum videbetur instituire Sacramentum. Dicit enim Sanctus Petro: Nisi laver- ro tibi pedes, non habebis partem mecum; & iterum, debetis alterum lavare pedes, sicut me videtis facere. Per Traditionem haud suscitans scimus verba haec non esse, ad litteram accipienda, & in illis nequaquam contineantur Sacramenta aliecius institutionem. Protestantes igitur invi- ti, & contra suæ eadē principia pluribus in rebus confi- gere tenentur, que ac nos ad Traditionis auctoritatem. Plura nobis licet id genus exempla proferre; sed haec sa- tis esse debent, superque. Idem.

Fatoe in Scriptura Sancta sermonem non haberi de invocatione Sanctorum, de imaginum cultu, & quadraginta diebus credentes, & oratione pro mortuis in celebratione Missæ, deinceps, que aliis pluribus, que in Catholicæ Ecclesia ultra posita sunt. Verum cum eadem teletur Ecclesia se haec omnia re- cipeat per publicam traditionem, generalē, atque perpetua- tubus ab Apostolis usque temporibus petitan; credendum est, illa vere inde eis profecta: quia Ecclesia hujus testimoniū falli non potest. Itaque huiusmodi confutandines sunt a nobis recipienda perinde, ac si Apostoli ipsi earum

memorarent in sanctis libris, quos nobis reliquerunt; ex- plorauerunt enim, atque compertum est id, quod viva voce triderentur non minor dignum esse reverentia, quam quod scriptis docerunt. Quod attinet ad festorum dierum observantiam, jejunium quatuor anni temporum, abstinentiam ab aliis carnium, supplications, aliaque plures praxes post Apostolos institutas: respondet, Ecclesiam Catholicam illas utique in hodiernam diem servasse, quia profuit ad exci- tandam in Fidelibus memoriam Mysteriorum Christianæ Religionis; ad ciendam erga illa altissimam reverentiam, ad foventos fons fidei, spes, caritatis, humilitatis, pœnitentia- tis, aliarumque virtutum, quas eadem Religio commen- dat. Et sane dummodo velis aequi spiritum harum omnium consuetudinum, videbis has totidem esse adhortacio- nes, & documenta, quæ Ecclesia Catholicæ tradit filis suis per hæc signa fenestrabili; vel ut melius dicam, hæc totidem sunt media, quibus uitur, ut illos impellat ad ea facien- da, quæ Christiana Religio nisi prescribit. Denique necesse non est loqui de omnibus peculiaribus articulis, quos Catholica docet Ecclesia; satis est me probare vobis, Ecclesia hujus testimonium falli non posse; inde enim sequitur, Religione, quam docet, vero talem esse, qualem vobis esse testatur, videlicet illam, quam Jesus Christus, & Apostoli predicarunt; ideoque nihil ab illa doceri, quod Sacra Scriptura adverteret. Ratio de hoc dubitare non finit. Ex libro enim eiusdem: Religio De- fensa.

Nulla difficultor, periculosa, & minus atra omnibus Spirituum generibus via est, illa privati examinis omnium dogmatum Christianæ Religionis. Etenim viz. huius exclusio, per se non adducit ad viam auctoritatis: Quandoquidem quicunque facere tenetur aliecius res veritatem, eamque a se ipso differente non valer, necessario illam recutere diffe- rete ab aliis. Et in hac quoque necessitate perspicuum est, meliorem, qui fieri possit rationis ultimæ, esse, subiecte illam maxime, præcipue auctoritati, quæ in Mondo sit, & cui non deesse divini luminis operem, ex pluribus liquet significacionibus. Hac in re nihil est non sapient, non prouidens, non rationalis. Hoc infirmatæ humanae mentis accommodatum est, eximit enim ab infinito examine dogmatum omnium, cui simplices certimne impares sunt: nec non humanae rationi, quia non cogit illam, ut se subiectat, nisi gravissima auctoritati, cui plures infunt veritatis, & luminis notæ. Spiritus ergo videns perspicue, se meliori rationis ultimæ facere non posse, uice querit, quamnam sit auctoritas, quæ ceteris eminet, eamque non agere inventi in Ecclesia Catholicæ: namque etiam minime definita Secta, que negent illi dogmatum veritatem, non defunt tam illa, que cum aliqua certitudine specie negare possint hanc eminentiam auctoritatem, quæ ex multis exterioribus origi- nis. Ecclesia haec tota finaliter fidem suam per Scriptu- ram, & Traditionem, quam summa confitit fedulitate, ubi novitates aliquæ subviciuntur, & simplices qui minime patres huius examini per semet inserviunt, tunc agunt illi adiuncte, quod sit ab Ecclesiæ Pastorum suorum la- bo, & diligenti. Auct. etiam.

Traditionis auctoritas adeo necessaria est ad nobis plus Catholicas veritates persuadendas, ut illi ipsi, qui viam haec explodore proficiunt, eo nunquam peruenire potuerint, ut eadem minime indigent. Profecto licet inviti eo recidunt: & propriæ prædictorum præprobatur, non feci- tur ex præcōniam Ecclesiæ Secularium: quæ præcōniam conformis est cum Sacris Oraculis, & explicitis Spiritus sancti præceptis, tum ipsi nature Christianæ Religionis. Itaque in- notebo, hanc auctoritatis viam non solum legitimam esse in Religione J. C.: verum etiam etiam hanc veram, ac solam esse viam in Religione revelatam Ecclesiæ auctoritate dicemus esse, que nos perdere non potest, neque in errore inducere: jure vocari infallibilem; quod in societatis separatis inventiri non potest. Idem.

Quamvis re penitus perfecta nulla tutor sit via, ubi traditio- nis auctoritas, & viam auctoritatis, que unum, & in- certum est, ac Traditio, & semper necessario ad illam sit illam, & contingendum; tamen via hæc Ministeris Protestantibus præfuit videtur iusta; qui non aliam fidem sua regulam habent, neque aliis populis decepti proponunt, præter particulare dogmatum examen, institutum super verbo Dei in Scriptu- ris, independenter ab omni Ecclesiastica auctoritate; ita ut plane iniquum sit, quod Ministri subiecte adiungant Mundi universum decisionibus suis, & illis assertarum Synodo- rum suorum, tunc vero præterea, cum ipsi detractaverint le Pastoribus, & Ecclesia Catholicæ Concilii subiecte. Papæ enim Ministeris Protestantibus, conseruas.

Afferunt Protestantes nullam esse auctoritatem, cui ob- sequendum sit, ubi agitur de Religione. Sed si hoc verum esset, cuiilibet ius est semper determinandi per examen pro- prium, & in quovis articulo sequendam sententiam, que singulis in sacra Scriptura probatio videtur: Omnes illi qui heretici vocantur, Scripturam pro regula sequuntur. Prosternunt postquam illam bona fide ad examen vocarunt, te credere ab illa nequaznam doceri ea dogmata, quæ ipsi reji-

rejicunt. Cum ergo sequuntur generale istud principium, quo iure Calvinizæ possunt illos anathematizare, & perfeci- quæ? Catholicus regulam habet, testimonium videlicet Ecclesiæ, & Traditionis. Ille sequitur regulam suam, & secundum illam ratiocinatur, cum eos damnat, qui eam non levioris erant momenti, quam illæ questiones, quæ Epistolarum suarum argumentum constituebant. Quorum istud? Quia tunc agebatur, non ita quidem de tradendis Christianæ Religionis elementis, quæ jam noverant; sed tantum de nonnullis difficultibus enucleandis. Ita ut quod nobis re- liquum supererit Operum Apofoliticorum, longissime abit ab his, quæ Protestantes accurate scriptis mandarent, si in eo- rum loco fuissent, videlicet catechismam, vel fidei confes- sionem. Papæ.

Ceterum illi Quamvis Protestantes non credant, Catholicam Ecclesiæ falso nulli posse, cogitare debent, eos, qui illam com- ponunt, homines esse; & se illam eisdem debere justitiam, quæ populis ignotis, narrantibus sibi regionis sua confu- sidines. Non possent profecto illis tantam negare fidem, quamnam haberent homini ex remissione, & maxime bar- bari gente. Non igitur negare possent doctrinam eorum a Iesu Christo profectam esse, & ab Apofolos; cum te- stamentum unanimi testimonio, hoc factum publicum esse, utrunt autem inherere auctoritatem; sibi esse supremam au- toritatem in illis, quæ ad Religionem pertinent, secum habere judicem infallibilem, videlicet Spiritum sanctum in Scripturis loquentem; & sibi eos calumniari, qui dicunt eum sine lege esse, & sine auctoritate, & janum licenter aprire. Nihil ultra requiritur, ut innotescat, viam auto- ritaris ab ipsis etiam Protestantibus probari, & ab illis habere tamquam prorsus necessaria in Religione: Sed tantum ab aliis, quod jactata a Reformatribus auctoritas aliquid ad- dat momentum contra Catholicos, ut potius animadvertem- dum sit hoc recente esse contra illos argumentum; illi quippe sua damnatur auctoritate, quæ illis contradictoria est, & omni carcer fundamento. Non enim eam fundare pos- sunt super Ecclesiæ Nomen; cum enim semel ejus auctoritatem abiecerint, & assererint, licet singulis ab Ecclesiæ re- tressit non possum, quia suam ipsam improbent feci- nem. Igitur aliud quarrant auctoritatis fundamentum opus est; sed nullam nisi commentitum inveniunt. Dicunt au- toritatem suam divinis initii legibus, quas se sequi pro- ficiunt, & veritati, quam pro se stare contendunt; vide- licet ita argumentantur. Qui nolit legem intelligi, hi prædicti sunt legislatores auctoritatis: Atque nos nullus Dei legem intelligimus; ergo nos prædicti sumus divina auctoritate. Ita Pro- testantes veritatem in examine suo constitunt, non autem in auctoritate. Idem.

Ecclesia nunquam mutavit fidem Patrum suorum neque per ignoranciam, neque per calumniam. Non potuit unquam ignorare ea, quæ Prædictores ful trididerant ipsis, neque celare filios ea, quæ a Patribus didicunt. Una igitur restat via, per quam matatio accidere poterat; eaque est, si etatis cervicebus dixisset: Quamquam Patres mei hoc docere, & hoc; aliter docere volo, & vitare depositum, quod mihi committunt: Sed hoc fecit unquam, neque hac de re Proterantes quidem illam accusant. Satis norunt ab illa pro hereticis semper habitos fuisse, qui ita locuti sunt. Itaque cum Ecclesia semper functa sit munere testis, & fideliæ legeque; bonus fenus non patitur nos suscipiunt, quod illius fides unquam fuerit mutata. Papæ.

Ecclesia ab Apofolos ab illis non usque unum duxit corporis erat, ac testis unus. Nullum amplius erat discernere inter Ecclesiæ facili primi, & Ecclesiæ facili decimi septimi, quam inter hominem annorum trigesima, & hunc eundem jam quadragesimum etiam annum agenter: in duabus hisce diversis facili, testimonium ejus aquæ diga- gnum erat fide, quale illi testis irreprehensibilis, qui trigesima annos narraret ea, quæ videlicet & annos habens quadraginta narraret ea, quæ ante decem annos videt. Ita disputare contra testimonium Ecclesiæ hodiernæ, quod faciunt Protestantes, est disputer contra facta; eodem modo prorsus, que primorum faculorum hereticorum, qui adherebant Sanctum Paulum, non esse Apofolum, & illum non receperit a J. C. doctrinam, quam prædicabat, dispu- tabant contra facta. Papæ idem, qui supra.

Traditionis auctoritas non nisi di- sponit, non la- ratione probandas.

Primum tempora- menta, non ob- servant veritas rei, non obser- vant veritas Reli- gionis per ex- amen Fidei.

Quodam confe- quator tole- ranzia Pro- testantibus, non omni- completione & Re- ligione, & in- fidem.

Apofolii non religio- nis auctorita- expositio- nes doctri- na Christiani.

Non Veritas, sed mis- ficiatur auctoritate. Sed propositio hac aquivoqua est, & omnino fal- sa. Si enim veritatis nomine Protestantes intelligerent hic veritatis facti, & publica notorietas, scilicet veritatis mis- tritio, Propositio vera esset: Veritas confert ius, & legitimam auctoritatem. Sed cum illi e contra intelligent verita- tem theoreticam, & ratiocinii, quam non norunt nisi per examen, & de qua singulis suam habent ideam peculiarem, proppositio hac in ore corum ad hanc redigitur: Veritas the- oretica, illud, quod pro se veritate intelligimus confert ius, & legitimam auctoritatem; in quo sensu crassam involvit absurditatem. Neque enim hæc veritas, vel ad veritatem illa pertinet, fuerunt inquinat illius auctoritatis vel in repu- blica, vel in Ecclesia. Non ne demens habetur, qui vi- tatus judicio dicere nullam esse sententiam; non agno- sco auctoritatem illius, qui tulit eam; ego enim in causa haec judex sum. Cur? Quia veritas, & iustitia mibi confert auctoritatem; ideoque ego in ita causa prædictus est. Ut probat Protestantes, est disputer contra facta; eodem modo prorsus, que primorum faculorum hereticorum, qui adherebant Sanctum Paulum, non esse Apofolum, & illum non receperit a J. C. doctrinam, quam prædicabat, dispu- tabant contra facta. Papæ idem, qui supra.

Lex, & veritas per se actione carent, & potestate. Scri- ptura Sancta, & Christiana doctrina, per se non possunt prohibere heres, & blasphemias, non magis quam lex ci- tatus, qui Sacra Scriptura inveniuntur; & cades prohibere non potest. Cum legi requiratur Magistrorum Principis auctoritate suffici- tur, ut sint vindices legis. Cum Scriptura requiratur Ecclesia Je- su Christi auctoritate prædicta, quæ illam explicet, & co- gar observari. Undenam Advocatus, & Orator nullam ha- bent auctoritatem? Inde quia non constituti sunt legis tu- tores, atque sequebantur. Eadem de causa, omnis Societas, quæ non potest probare per facta publica notorietatis, se a Jesu Christo institutam fuisse veritatis sequentem, & suorum Oraclorum Interpretem, sibiisque ab illo dictum: Qui vos audis, me audit, nullam jauctare potest in Jesu Christi regno auctoritatibus. Papæ.

Latinus Sermo in Ecclesiæ productus fuit, cum hic na- deus lati- nus lingua in- doctus, & ab aliis ad Dei secundum

scripturam inveniuntur.

